

ZAVERA: BOG
Put od sujeverja
do supersvesti

OSHO

Biblioteka
BUĐENJE

OSHO

ZAVERA: BOG

Put od sujeverja do supersvesti

Leo commerce
Beograd, 2010

Naziv originala:
The God Conspiracy – Osho

Naziv knjige:
Zavera: Bog – OSHO

Copyright © 1989, 2009, Međunarodna fondacija OSHO, Švajcarska
Copyright © 2010. za Srbiju Leo commerce, Beograd
www.osho.com/copyrights

OSHO je registrovani zaštitni znak Međunarodne fondacije OSHO,
koji se koristi uz dozvolu. Sva prava su zadržana. Nijedan deo ove knjige
ne sme se umnožavati, niti prenositi (elektronski, mehanički, fotokopiranjem,
snimanjem, skeniranjem, osim kratkih citata u kritičkim osvrtima
ili člancima) bez prethodne pismene dozvole izdavača.

Urednik:
Nenad Perišić

Prevod:
Irina Vujičić

Lektura i korektura:
Jelena Dimitrijević

Prelom i korice:
Pintor Project

Za izdavača:
Nenad i Slađana Perišić

Izdavač:
ID Leo commerce, Beograd

Plasman:
ID Leo commerce, Beograd

Mihajla Bandura 36
011/375-2625; 011/375-2626; 011/375-2627; 063/507-334

E-mail: nesaperisic@gmail.com
info@leo.rs

www.leo.rs

Štampa:

Kultura – Bački Petrovac

Tiraž:
1000

ISBN 978-86-7950-110-3

Sadržaj

Predgovor	7
Poglavlje 1	
Bog je mrtav a čovek je slobodan... za šta?	29
Je li Bog zaista mrtav?	
Da li čovek može da živi bez Boga?	
Šta će se desiti sa svime što zavisi od koncepta Boga?	
A sada sutra: Prilikom njihovog prvog susreta, Seigen je pitao Sekita: „Odakle dolaziš?“	
Da li je svemogući Bog prosto prikriveni izraz čovekove želje za vlašću?	
A sada... meditacija	
Poglavlje 2	
Bog je uvreda za čoveka	69
Ko je započeo ovaj univerzum?	
Ima li mesta za molitvu u religiji ako nema Boga?	
Sada sutra: Kada je Sekito primio uputstva od svog učitelja Seigena... „Antihrist“, Fridrih Niče	
Meditacija	
Poglavlje 3	
Bog je isto što i sutrašnjica	103
Duboki bol koji oseća neko kao autsajder dovodi se u vezu s uticajem religije usmerene na Boga	
Da li je monoteizam neophodan korak u ljudskoj evoluciji?	
Bog kao jedina nada i fokus svih očekivanja	
Sada sutra – Sekito je rekao: „Nema takve inteligencije od nekoga“	
Svi imaju sposobnost	
Sada meditacija	
Poglavlje 4	
Bog je laž	131
Zar nije nazivati postojanje inteligentnim i punim ljubavi isto što i nazivati ga Bogom?	
Navika uma da pretvara misterije u sujeverja	
Postojanje nije u skladu s vašim rečnicima	
Sada sutra: Šta je oslobođenje?	
„Nisam čovek, nego dinamit.“	
Sada meditacija	

Poglavlje 5

Bog je vaša nesigurnost

165

Razlika između religija usmerenih na Boga i religija bez Boga

Ništa – samo ti

Sutra: Učenje velikog indijskog mudraca poverljivo se širilo od Indije do Kine

Niče je zaboravio da je Bog mrtav

Sada meditacija: Ćutite...

Poglavlje 6

Bog je prvobitni grešnik

203

Bog se ne protivi zlu, protivi se prirodi

Čini se da pomisao o Bogu nastaje iz osećanja da ima nečeg većeg od nas samih

Sutra: I uzrok i posledica obavezno proističu iz velike stvarnosti

Meditacija: Ćutite...

Poglavlje 7

Bog je sveštenički biznis

231

Čemu toliki otpor razmišljanju sopstvenom glavom?

Ko je izmislio Boga?

„Shvatate li da je rob slobodniji od gospodara?“

Sutra – Ma Cu je pitao: „Kuda ideš?“

Ničeovo trojstvo – radost, odvažnost i ljubav prema životu

Sada meditacija

Predgovor

Skeptični um je jedna od najljepših stvari na svetu. Religije su ga osuđivale zato što nisu bile u stanju da odgovore na skeptična pitanja; htele su samo vernike.

A skeptični um je sušta suprotnost verniku.

Pristalica sam skeptičnog uma. Ne verujte ničemu što niste iskusili. Ne verujte ničemu – sumnjajte, zapitkujte, ma koliko dugo trajalo.

Istina nije jeftina. Ona nije dostupna verniku; dostupna je samo skeptičnome.

Ali zapamtite jedno: ne budite polovično skeptični. Budite potpuni skeptik. Kada kažem potpuni skeptik, mislim na to da vaše skeptične ideje treba takođe da se stave na istu probu kao i svačija druga verovanja. Skepticizam, kada je potpun, sagoreva samog sebe zato što istovremeno morate da ispitujete i dovodite u sumnju i sopstveni skepticizam. Ne možete da ostavite svoj skepticizam van sumnje; u suprotnom, to je polazište vernika.

Ako možete da sumnjate u skeptika u vama samima, onda ni mistik nije daleko.

Šta je mistik? Neko ko ne zna odgovor, neko ko je odgovorio na svako moguće pitanje i otkrio da ni na jedno od njih nije moguće dati odgovor. Pošto je to shvatio, odrekao se pitanja. Ne zato što je pronašao odgovor – život je misterija, ne pitanje. Nije slagalica koja ima da se složi, nije pitanje koje traži odgovor, već misterija koju treba živeti, voleti, misterija koju valja plesati.

Potpuno skeptični um sigurno će naposljetku postati mistik; stoga su moja vrata otvorena za sve. Prihvatam skeptika zato što znam kako da ga pretvorim u mistika. Pozivam teistu zato što znam kako da uništim njegov teizam. Pozivam ateistu zato što znam kako da uklonim njegov ateizam. Moja vrata nikome ne brane ulaz, zato što vam ne dajem nikakvo verovanje. Dajem vam samo metodologiju, meditaciju da biste sami otkrili šta je zbilja posredi.

Spoznao sam da ne postoji odgovor. Sva pitanja su uzaludna, a svi odgovori još su uzaludniji. Budale su postavljale pitanja i velike filozofije izrodile su se iz njihovih pitanja. Ove filozofije su stvorili lukavi i zlobni.

Ali ako hoćete da budete u kontaktu s realnošću, ne smete da budete ni budala ni lukavi. Morate da budete bezazleni.

Dakle, šta god da nosite – skepticizam, ateizam, komunizam, fašizam, jer ovde možete doneti svaku vrstu gluposti – moj lek je isti.

Kada dođete ovamo, nije bitno kakav tip gluposti vam je ispujavao glavu. Odseći ću vam glavu bez razlike. Ne mari ko vam sedi na glavi – mene interesuje odsecanje!

Ja sam samo drvoseča.

? Možete li da kažete nešto o sumnji i negativnosti?
 ● U čemu je razlika?

Razlika između sumnje i negativnosti je ogromna. Deluju slično; na površini imaju istu boju, ali duboko unutra, razlika je nepremostiva.

Kao prvo, sumnja nije negativnost; nije ni pozitivnost. Sumnja je otvoreni um, bez predrasuda. Ona je radoznali pristup. Sumnja nije nikakva tvrdnja. Prosto, ona je postavljanje pitanja. To pitanje je znanje, otkrivanje istine.

Sumnja je hodočašće. Jedna je od najsvetijih vrednosti ljudskih bića. Sumnja ne znači ne. Ona jednostavno kaže: „Ne znam, i spreman sam da saznam. Spreman sam da idem što je dalje moguće, ali ako sam ne otkrijem, kako mogu da kažem da?“

Negativnost je već rekla ne. Ona nije ispitivanje. Došla je do zaključka, na isti način na koji je neko došao do zaključka da kaže da. Jedan čovek kaže da Bog postoji; njegova izjava je pozitivna. Drugi kaže da Boga nema; njegova izjava je negativna. Ali obojica plove u istom čamcu, oni su isti ljudi. Nisu se informisali. Ni teista, ni ateista nije sumnjao; obojica su prihvatili pozajmljeno znanje. Sumnja kaže: „Lično bih hteo da znam, i ako lično ja ne znam, onda to nije znanje. Samo će moje iskustvo odlučiti.“ Nije arogantan, ništa ne poriče. Samo je otvoren za informacije.

Sumnja nije neverovanje – tako su religije zbunjivale ljude. Mešaju sumnju s neverovanjem. Štaviše, neverovanje i verovanje su isto. Oba prihvataju znanje od drugih, od knjiga, od učitelja. I za-

pamtite – sve što ne znate, ali ste ipak počeli da verujete ili ne verujete u to... propustili ste veliku priliku za istraživanje. Već ste zatvorili vrata time što ste rekli da ili ne. Niste putovali. Lakše je reći da, lakše je reći ne, zato što onda ništa ne morate da radite. Ali za sumnju je potrebna petlja.

Za sumnju vam je potrebna hrabrost da ostanete u stanju ne-znanja i da stalno sve ispitujete do onog trenutka kada sami ne stignete do realnosti. Kada dođete do realnosti, nema negativnosti, nema pozitivnosti. Prosto znate – to je vaše iskustvo. Neću reći da je to pozitivnost zato što pozitivnost uvek ima drugi pol, negativnost. Iskustvo ide dalje od oba; prevazilazi se čitav svet polarnosti. To je prava mudrost.

Sumnja je put ka istini. Da ili ne nisu putevi ka istini; oni vas ometaju. Delovaće veoma čudno ako kažem da da čini isto što i ne. U rečnicima su to suprotnosti, ali u stvarnosti nisu. Samo izgledaju suprotno, ali nijedno nije postavilo pitanje. Nijedno nije pokušalo da otkrije o čemu se radi.

Komunista veruje, isto kao što katolik veruje. Komunista veruje da nema Boga. Možete to nazvati neverovanjem, ali to je njegovo uverenje. Nije se zapitao, nije meditirao; nije učinio ništa da otkrije da nema Boga. Teista kaže da Bog postoji. I on takođe nije uradio ništa. Obojica su odabrali a da se nisu ni pedalj primakli istini. Zbog toga se dešava nešto veoma čudno: osoba koja je teist, vernik, može u trenu da postane nevernik, ateista; i obratno.

Pre revolucije, Rusija je bila jedna od najreligioznijih zemalja sveta. Milioni ljudi u Rusiji bili su u stanju da se žrtvuju za Boga. Posle revolucije, kada se vlast promenila, kada se sveštenstvo promenilo, kada je Bibliju zamenio Kapital, u roku od deset godina, cela zemlja je postala ateistična.

Bilo je to neverovatno! Ljudi koji su čitavog života verovali da Bog postoji postali su nevernici. Čak ni komunisti nisu mogli da shvate da su ti ljudi bili isti oni koji su mogli da umru za Boga – a sada su bili spremni da umru za ideju da nema Boga. Niko do sada nije analizirao tu situaciju, to što se tamo desilo. Ovo je analiza činjenice: negativnost i pozitivnost su podjednako sistemi verovanja.

Sumnja se protivi oboma. Sumnja je insistiranje pojedinca da želi da okusi, doživi istinu. Nije spreman da je prihvati ni od koga drugoga, na ovaj ili onaj način.

Veoma su, veoma retki ljudi koji sumnjaju. Ali, da vam kažem: blagosloveni su oni koji sumnjaju, zato što će oni naslediti carstvo istine. Naporno je sumnjati, rizično, opasno. Čovek ide u nepoznato, bez pripreme, bez predrasude. Ulazi u mračnu rupu, i ne verujući da će biti drugog kraja tunela, i ponovo će izaći iz tame. Nema vere; on jednostavno pristaje na izazov. Postoji samo potraga, pitanje. I on sam postaje pitanje.

Veoma je utešno imati odgovor, pogotovo ako je lako dostupan kao što jeste... Isus kaže – samo verujte u mene i ne treba da brinete: ja ću da brinem. Odabraću vas na dan Suda. Preporučiću vas Gospodu: Ovo je moj narod – treba ga primiti u raj. Sve što treba da radite jeste da verujete. Prava prečica – prosta vera. Zbog toga je na hiljade ljudi širom sveta poverovalo, a hiljade drugih nije. Njihovi izvori su različiti, ali je osnovni pristup isti.

U Indiji je postojala veoma stara filozofija, čarvaka. Ta filozofija kaže da nema Boga, raja, pakla, nema kazne za zle postupke, ni nagrade za dobre. Na hiljade ljudi verovalo je u nju. Negativna je, potpuno negativna, ali veoma utešna. Možete da kradete, možete da ubijate, možete da radite šta god hoćete; posle smrti ništa ne preživljava. Na mnoge načine Zapad kaska za Istokom, naročito što se tiče religije, filozofije i kulture. Čarvaka je pet hiljada godina stara ideologija; Karl Marks je tek u drugoj polovini 18. veka rekao da nema Boga. Nije ni znao za čarvaku, mislio je da je došao do velikog otkrića. Pet hiljada godina čarvake su to već govorile; ali nisu istraživale.

Tu filozofiju stvorio je Brihaspati – sigurno čovek veoma harematične ličnosti. Ubeđivao je ljude da mogu da rade šta god hoće zato što lopov, ubica, svetac, svi propadaju: prah prahu. A posle smrti nema ničega; svetac nestaje, grešnik nestaje. Zato se uopšte ne brinite o zagrobnom životu, pošto ga ni nema. Ovo nije upit, zato što čarvake i njihov učitelj Brihaspati nikada nisu išli dalje od smrti. Prema njihovoj filozofiji, da su otišli iza smrti, ne bi se vratili – i na osnovu čega onda kažu da nema ničega? Niko nije posetio zemlju smrti. Ali veoma je lako poverovati.